

ขิงป่า

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Globba nisbetiana* Craib.

ชื่อพื้นเมือง ขิงแห้ง, ขิงแคง (นครราชสีมา); ขิงป่า, หัวละแอน (ภาคเหนือ)

ชื่อวงศ์ ZINGIBERACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ขิงป่าเป็นไม้ล้มลุก สูง 30 – 40 เซนติเมตร ลักษณะคล้ายขิงบ้าน มีเหง้าใต้ดิน เปลือกนอกสีน้ำตาลแกมเหลือง เนื้อในสีขาวอมเหลือง มีกลิ่นฉุน

ใบ ใบเป็นใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปขอบขนาน ปลายใบแหลม โคนใบสอบ

ดอก ดอกออกเป็นช่อ รูปทรงกระบอก แทงออกจากเหง้าใต้ดิน กลีบดอกสีแดงเข้ม ออกดอกเดือนมิถุนายน – สิงหาคม

ผล ผลเป็นผลแห้ง สีดำ ออกผลเดือนสิงหาคม – กันยายน

แหล่งที่พบ ป่าดิบแล้ง และป่าคืนสภาพ

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดรำไร ขึ้นได้ดีในดินร่วนซุย ก่อนข้างขึ้น

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ใบ หน่ออ่อน เหง้าอ่อนรับประทานสดๆ กับน้ำพริกหรือนำมาปรุงเป็นเครื่องแกง ปรุงอาหารเพื่อดับกลิ่นคาว

รส เผ็ด

การขยายพันธุ์ แยกเหง้า